

Szent István Király Plébánia, Pomáz

Hírek, közlemények, sajtófigyelő,
közösségeink élete, felhívások, lelki írások.

Elmélkedés

Jer 15,10.16-21 (08.01. olvasmánya) - Jaj nekem, anyám, hogy megszültél engem, a perlekedés emberét és viszály emberét az egész ország számára! Nem adtam kölcsönt, és nekem sem kölcsönöztek, mégis mindenki átkoz engem. Ha rátaláltam igéidre, eledelemmé váltak; igéd nekem örömöm és szívem vidámsága lett; mert a te nevedet viselem, Uram, Seregek Istene! Nem ültem a tréfálkozók körében, és nem vigadoztam; kezed súlya miatt egymagamban ültem, mert bosszúsággal töltöttél el engem. Miért lett fájdalmam örökké tartó, és sebem halálos? Nem akar meggyógyulni. Bizony, olyan vagy számomra, mint a csalóka patak, melynek nem állandó a vize. Ezért így szól az Úr: „Ha visszatérsz, engedlek visszatérni, hogy színem előtt állhass; és ha előhozod az értékest az értéktelenből, mintegy az én szám leszel. Térjenek vissza ők hozzád, de te ne térj vissza hozzájuk! Ez előtt a nép előtt bevehetetlen ércfallá teszek téged. Harcolnak majd ellened, de nem bírnak veled; mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak és megmentselek téged - mondja az Úr. - Megmentelek téged a gonoszok kezéből, és megváltalak az erőszakosok markából.”

Harcol, lám, hogy harcol az Úr értem, és mindegyikünkért. Esdekel, könyörög, azokhoz, akiket kiválasztott. „Mert én választattalak titeket, nem ti engem” - mondja az Úr. Vegyük elő, és olvassuk tovább a Jn 15,16 versét, vagy akár még tovább is. Mert nincs sok eltérés az Ó és az Új szövetség Istene között, csupán mi emberek érthetjük, ismerhetjük meg jobban, mert Jézusunk van, Akinek mi testvéreivé lettünk, és testvéreivé lehetünk, ha ... Közösségben. A közösséget nem mi hoztuk létre, a II. Vatikánum szellemiségében kell megélnünk a közösséget, mely

nem intézmény, hanem a Krisztus-követők szeretetközössége. Krisztus körül, Krisztushoz, és Krisztusban válunk, alkotunk közösséget, ami felelősség, feladat, és hivatás, hitvallássá kell lenni a meghívásnak; így ajándékunk, hogy közösséget alkothatunk, amit nem szabad hagynunk, engednünk, hogy emberi motivációink ledegradáljanak csupán evilági szerveződéssé.

Megtérés, folyamatos megtérés, megújulás nélkül általunk, és miattunk válik a közösség tömeggé, és végül értéktelenné Krisztus számára! Az már csak következmény, ha rádöbbenünk, hogy nem

vagyunk közösségben. De Jeremiás idézi Istent: „Megmentelek téged a gonoszok kezéből, és megváltalak az erőszakosok markából.” „Ha, visszatérsz, engedlek visszatérni, hogy színem előtt állhass.” Az értéket én magam, mi magunk hordozzuk, melyet ki kell munkálni magunkból, hogy az értéktelenben felszínre jusson az érték. Nekünk kell ragaszkodnunk Istenhez; ahogy minden szeretet szeretetre vágyik, úgy Isten szeretete is arra vágyakozik, hogy bennünk szeretet legyen rá a válasz. Ami cselekvés, szabad választás, döntés, elindulás, és állhatatosság, hűség, hit, és a remény megőrzése, ápolása. Cselekvés nélkül a hit halott, a közösség halott, és bennem magamban Krisztus is halott. Pedig Ő él, és életre kelteni akar – általam, általad – mindent és minden embert. Nem válhatunk a perlekedés emberévé, nem arra szólít bennünket Isten, hanem arra, hogy mi értéket belénk plántált, azt értékké váltsuk, növeljük, használjuk, munkálkodjunk rajta, még, ha hasznot – a magunk haszonelvűségének ítélete szerint – nem is látunk benne. Mert nem a magunk számára kell hasznot termelnünk, hanem Isten üdvözítő terve számára. „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul adtam nektek.” [Jn 15,15] Nem szolgának nevel bennünket Isten, de ez nem jelenti azt, hogy ne lássuk el az akaratának szolgálatát, csupán szeretetből. „Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért.” [Jn 15,13] Nem szolgálélekkel, hanem szeretetből!

Milyen jó, Urunk, hogy a próféta szavaira már a Te szavaiddal tudunk választ találni a magunk számára! Szavaiddal segíts megújulni bennünket! Ámen

NJ

Napközis hittantábor – Jézus a barátom

Egy kis előkészület után 2012. július 2-án kezdetét vette a Közösségi-házban az I. napközis hittantábor.

Összenyitottuk a két hittantermet, hogy legyen egy nagy terünk, ahol különböző kis sarkokat alakítottunk ki (étkező, pihenő és ima rész).

Minden reggel 8-8.30-ig volt a gyülekező, utána következtek a programok, majd 16.45-17 órakor indultak haza a gyerekek. A napközis táborban 23 diák vett részt 6 évestől a 12 évesig. A tábor végére igazi kis csapatná váltak.

Állandó program volt a nap nyitása - az aznapi evangélium felolvasása, megbeszélése, és beszélgetés az aktuális ünnepről - valamint a nap zárása (a beszélgetős kör), amikor pedig az élményeket osztottuk meg egymással.

Egy kis ízelítő a programokból:

Hétfőn Sarlós Boldogasszonyról beszélgettünk..., majd átmentünk a templom "zegzugos", nem nyilvános részeinek a megismerésére: toronyba a harangokhoz, sekrestyébe a Goretti Mária oltárhoz, ahol annak ereklyéjét is megnézhattuk, hallhattunk érdekes dolgokat a templom történetével kapcsolatban Laci bácsi, a sekrestyés által. Jártunk a plébánia épületében is, ahol bepillantást nyertünk a hivatali munkába. Éva néni, a kántor mutatott nekünk néhány érdekes, régi anyakönyvet. Láthatták a gyerekek az ebédlőt, a plébánia kertét, ahol többször játszottunk is a hét folyamán.

Kedden minden úgy indult, mint hétfőn. Csak most egy külön busszal Esztergomba utaztunk a bazilika és a város megtekintésére. Jártunk a kincstárban, a toronyban és az altemplomban. A szédítő magasság ellenére mindenki bátran felkapaszkodott a toronyba, a nagyon kíváncsiak pedig a legfelső szintre is eljutottak. Nagy élmény volt mindannyiunknak! A bazilika templomi részében láttuk a Bakócz-kápolnát, ami a mi templomunkba is meg van festve. Mindszenty József sírjánál imádkoztunk, elénekeltük a magyar himnuszt és gyertyát gyújtottunk. A nem mindennapi melegben nagyon jól esett a Popey vendéglő pizzája és a fagyfaltozás. Hazafelé egy kis kitérőt

tettünk Pilisszentlélekre. Megnéztük a templomot és elgyalogoltunk a Pálos kolostor romjaihoz. Andi néni a Pálos rendről és a környékről mesélt, majd lángnyelvecskéket gyűjtöttek a gyerekek a romok között.

Szerdán Kő-hegyre kirándultunk. Útközben a János-forrás hűs vizével töltöttük meg kulacsunkat. Először a Petőfi-kilátóhoz érkeztünk, majd a turistaházhoz, ahol néhány szelíd kecske fogadott minket a gyerekek nagy örömeire. Felfedeztük a környék kiszáradt tavát, de azért egy halacszkás játékot játszottunk benne. A nap fénypontja az ebédre kapott finom palacsinta volt. Néhány vidám játék után hazaindultunk. Miután megérkeztük a hús terembe, a pihenés, rajzolás, beszélgetés, uzsonnázás felüdítette az eltikkadt vándorokat.

Csütörtökön elmentünk a szerb templomba, ahol Csobán úr mesélt nekünk a templomukról, szokásaikról... A gyerekeken lehetett látni a rácsodálkozást. Visszaérve a „bázisunkra” kézműveskedtünk, lementünk a Pincemoziba és játszottunk egy nagyot a plébánia kertben.

Pénteki napunk is hasonlóan alakult, mint a csütörtök, csak annyiban változott, hogy 9-re a református templomba mentünk, ahol Nyilas Zoltán lelkész úr kedvesen fogadott minket. Sok, szép érdekességet mesélt ő is. Még egy orgona sípot is megfújhattak a gyerekek. Hazafelé pedig a Piac téri cukrászdában kétgombócos fagyti társaságában tízóraiztunk. Hazaérve folytattuk a kézműveskedést ebédig. Nagy sikere volt a gyümölcsleves meggymagjainak az ebédnél, amiért a fiúk versenyeztek. Délután elmaradhatatlan volt a plébániai kerti játék és a Pincemozi, ahol Saci rajzos bibliai történeteket vetített a gyerekeknek Keresztelő Szent Jánosról, Az irgalmas szamaritánusról... stb.

Mindannyiunk számára ez a pár nap nagyon sok szép élményt adott. Jól éreztük magunkat, megtapasztalva irántunk a Jóisten gondviselését, szerető figyelmét! A gyerekek nagyon aranyosak, kedvesek voltak, és amint már említettük egymásra figyelő, egymást segítő kis csapatná alakultak!

Ezúton szeretnénk megköszönni Ferenc atyának az anyagi támogatást, István Lacinak és feleségének Évának, Gombkötő Julcsinak, Wágner Sacinak, Pál Juditnak lelkes segítségét, és nem utolsósorban Wágner Lipótnak önzetlen fáradozását, aki a tízóráival és uzsonnával szerzett nagy örömet a gyerekeknek!

© A táborhoz kapcsolódó képek plébániánk honlapján megtekinthetők.

Wágner Andrea és Banadics Márta hitoktatók

Soproni nyugdíjas kirándulás

2012. július havának 12-ik napján reggel nyolc órára / Összejött a pomázi és csobánkai plébániák nyugdíjas zarándokok csoportja. Ki futva, ki sétálva megérkezett a felszálló pályára, / Hogy közösen induljunk a megszervezett Soproni kirándulásra!

Indulás után gyönyörködve a szép pilisi tájba, / Jutottunk ki az autópályára! / Tatabánya térségében megálltunk egy rövid technikai szünetre, / Hogy utána minden férfinak látszó társunk a Ferenc atyától kapott ászokbambiját leengedje!

A szünet megkezdése előtt a katapult ülés elhagyását többen gyakorolták, / Ha szükség volna rá azt gyorsan, zökkenőmentesen megoldják! / Időben megérkeztünk a hűség városába, / Ott Trianon után sok bátor magyar elődünk azt kívánta, / Hogy mégis a megcsonkított országa maradjon hazája!

A buszról leszállván várost néző sorba rendeződve, / Idegenvezetőnk és a zászlót vivő ment előre! / A zászlót vivőnk mindig az összetartozást és helyes irányt mutatva, / Zöldi Imre a várost nevezetességeit a legjobb tudása szerint bemutatta!

Meglátogattuk a Kecske templomot, amit Nagyboldogasszony templomnak is hívnak, / Sok Magyar és idegenbe szakadt honfitársunk ott sokat fohászokodnak! / Majd részletes ismertetőt hallhattunk egy soproni jólélektől, / És már mehettünk is a megrendelt ebédünkért, megszabadulva az éhségérzetünktől!

Így testi szükségletünknek sem volt már hiánya, / Következhetett a Karmelita templom meglátogatása! / És Ferenc atya által a Szentmise bemutatása. / A Szentmisén megvolt mindenkinek a napi szép lelki élménye, / Így abban sem szenvedett hiányt senkinek a lelke!

A Szentmise befejezése után a helyi atya tartott egy részletes ismertetőt, / Folytatás képen bemutatta a volt Pálos kolostort, és környezetét! / A sok hasznos látnivaló és szép élmény után, / A Ferenc atya riadó jelzésének vétele után, levonultunk a ránk váró buszunkhoz!

Próbáltuk a csoportot összeszedni, mint eleink tették a török dúlás után! / Sajnos két menyasszony korúnak nem mondható hölgyre sokat vártunk ott! / Végül aztán a pásztorunknak távirányítással sikerült összeterelni a nyáját, / Úgy már a buszról folytathattuk Sopron városának villámlátogatását!

A sikeres látogatás befejezése után, / Indultunk el haza felé a zarándokok útján! / A haza felé vezető úton úgy látszott, sokan lemerültek, / Remélni mertem, hogy hazáig újra feltöltődnek! / A sok beöntés hatására újabb technikai szünet következett, / Ott mindenki minden felesleges folyadékot leengedhetett!

A vitrinben látható látvány nyál csöpögtető hatására, / Indult be a nyalni való magnumok felvásárlása, / Hogy ne húzzuk az időt, annak már a buszon történt az elfogyasztása! / Melynek a meleg hatására megindult a lecsöpögő folyamat beindulása, / Így a krónikásunknak barna színű lett inge és gatyája!

Többen látni vélték, hogy az valamilyen belülről jövő folyamat hatása. / Azt meglátta a mellette ülő párja, azonnal meszelt fal színű lett az orcája! / Így zajlott le a nyugdíjasok szép kirándulása, / Annak biztosan egy másik kirándulás lesz a hosszan elnyúló hatása!

A jól sikerült utat segítőinknek kérve rájuk Isten áldását köszönjük meg. / Sofőrünknek pedig azt, hogy mindig akkor kanyarodott, / Mikor az út is kanyarodott! Útközben Sopron – Pomáz – Csobánka között

2012 július 12-én - A figyelő

Pomázi SzMH

Pomázi Szakrális Művészetek Hete

- **szakrális**, *sacralis*: a latin *sacer*, 'megszentelt' szóból alkotott újlatin műszó.

- **művészet** (gör. *tekhné*, lat. *ars*): az emberi alkotó erő és tehetség egyik legmagasabb rendű, új szellemi szintet teremtő megnyilvánulása. Alanya a művész, tárgya a szép, igaz és jó. A művészet a mindenkori valóságból indul ki, annak állandó és változó összetevőivel dolgozik, a feszültségekből harmóniát rendezve. (idézve a Magyar Katolikus Lexikonból)

De, ha ezt a két szót egymás mellé rendelem, akkor nekem azt fejezi ki, hogy születhet az ember szelleméből, erejéből, képességéből megszentelt alkotás. És az ilyen alkotás a szépet, a jót és az igazat igyekszik láttatni. Miközben a valóság számára nem idegen, sőt, a valóság olykor összekuszált, érthetetlen feszültségeiből rendet teremt, rendet láttat. Megbékíti, kibékíti a hétköznapi embert, a maga valóságával. De, mert láttatja a valóság rideg, vagy unalmas, egyhangú; esetleg idegesítő értetlensége mögött az időtlen stabilitást biztosító személyt: a mindent teremtésében szerető, és összehangolni képes Teremtőt. Aki műveli a teremtett világot. A teremtéséből kifejlődő művészek által, akik művészetet teremtenek, és művészetet ápolnak. Vagy, úgy is mondhatom, hogy megszentelő munkásságukkal lesznek a Mindenható munkatársaivá a teremtés csodájában. Minden művészet, alkotás önmagában csoda. Csodálatot kelteni akar, csodálkozásra akar készíteni. Aki képes rácsodálkozni arra, ami

szép, jó, igaz, az képes felfogni valamit a teremtett valóság csodálatosságából, és ráeszmélni Isten jelenvalóságára is.

De nem minden művészet szakrális, ahogy nem minden élet sem szakrális. Ellenben az élet is, és a művészet is lehet szakrális, még akkor is, ha azt nem mondjuk ki. Azonban, olyan korban élünk, amely kor igényli, hogy arról, ami az, arról kimondjuk, hogy az. Mert egyértelművé csak az válik sokszor, amit nevének neveznek, különben bizonytalanságban tart a ki nem mondott szó, amit kihasználnak, amivel szeretnek visszaélni, és megcsúfolni. Szavaink sokszor elértéktelenednek, vagy elértéktelenítjük, és nem csak a szavainkat. A szakrális művészet szeretné megőrizni, fenntartani az érték értékállóságát. Átmenteni korokon azt, ami örökérvényűvé tehet embert, még a valóság sivársága ellenére is. Mert van, ami a valóságot ledegradálja, de tudnunk kell, hogy van esélyünk rá, hogy önmagunk valóságát felértékelhessük.

Ünnepet teremteni készülünk itt, városunkban, ami nekünk otthonunk, csatlakozva egy országos eseménysorozathoz, a Szakrális Művészetek Hetéhez, mely 2007 óta már Európát törekszik meghódítani „a Hit által ihletett művészetekben rejlő Remény örömeinek”.

Az ember az otthonából merít erőt, hogy aztán lendületet vegyen, és helyt állhasson a mindennapok kihívásai, megpróbáltatásai között. Az otthon egyben közösséget is jelent. Közösséggé lenni értékteremtés, amivel mindenki nyer.

A város és a helyi Egyházak összefogásával – a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége helyi csoportjának kezdeményezésére –, 2012. szeptember 15-22 között, jószerivel minden nap egy ajándékot készítünk a városlakók, családjaik, és barátaik részére. Lehet ezt úgy is felfogni, hogy elnyújtani szeretnénk a Városnap ünnepét, de úgy is – a magunk számára, kik Istent úgy szólítjuk meg, hogy „Mi Atyánk” -, hogy a Hit évére nem csak készülünk, hanem bele is állunk, csak azért, hogy a mindennapjaink részeként éljük meg Istenkapcsolatunkat, míg magunk, és magunkkal ragadva másokat is, egészen nem leszünk istenültté. Add nekünk Istenünk, hogy csupán a Te dicsőségedre lehessünk azzá!

A hét részletes és gazdag programjait rövidesen a városi hirdetésekben tesszük közzé, de szeptemberi számunkban is közölni fogjuk.

NJ

A hónap ünnepei: Augusztus 4. Vianney Szent János / Augusztus 6. Urunk színeváltozása / Augusztus 8. Szt. Domonkos / Augusztus 9. Keresztről nevezett Szt. Teréz Benedikta / Augusztus 10. Szent Lőrinc / Augusztus 11. Szt. Klára / Augusztus 13. Boldog XI. Ince pápa / Augusztus 14. Szt. Maximilián Mária Kolbe / **Augusztus 15. Szűz Mária mennybevételé, Nagyboldogasszony** / Augusztus 19. Szt. Bernát / **Augusztus 20. Szt. István király – templomunk búcsúja** / Augusztus 21. Szt. X. Piusz pápa / Augusztus 22. Szűz Mária világ királynője / Augusztus 24. Szt. Bertalan apostol / Augusztus 25. Kalazanci Szt. József / Augusztus 27. Szt. Mónika / Augusztus 28. Szt. Ágoston / Augusztus 29. Keresztelő Szt. János vértanúsága.

Keresse minden hónap elején Plébániánk hírlevelét a templomi újságoknál!

Hírlevelünk virtuálisan hozzáférhető honlapunkon:

<http://www.pomaziplebania.hu/>

Miserend

Pomáz:

Templom: Hétfő, Csütörtök

Kedd, Péntek

Szombat

Vasárnap

Szent Miklós Kápolnában - vasárnap

Csobánka: Szombat

Vasárnap:

reggel 07 óraker

este 18 óraker

este 19 óraker

de. 9,30 óraker

este 19 óraker

reggel 8 óraker

este 17.30 óraker

de. 11 óraker

Nyáron – szeptember 1-ig, a szombat és vasárnap esti szentmisék 19 óraker kezdődnek, többek kérésére!

„HÍRLEVÉL”, a Szent István Király Plébánia értesítője
Megjelenik minden hónap elején, ingyenes kiadvány
Pomáz, 2013 Templom tér 8.
Tel./Fax: 06-26-325006
mail: pomaziplebania@gmail.com
Web:<http://www.pomaziplebania.hu>
Bankszámla szám: 11742087-20000569

Kiadásért felelős:
Erdődi Ferenc
Plébániai kormányzó
Szerkeszti:
Naszáros József
06-70-2232226
pomaziplebania@gmail.com